Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

abolus enim nec dis uir nec creator nec pater ee di
nosceret. Et si hunc derelinquentes ad illum abistis q
ita uir extitit mirificus. ut uos ad penas perpetue
mortis adduceret. et ad istud letale facerent exi
tium deuenire. quomodo magis ad eum redeundum e quam
cum filium suum passioni et morti tradidit. ut nos
a passionib eternis et a morte perpetua libera
ret. Cum hec et his similia ses sebastianus proseque
retur. prostraueruntur se cum lacrimis. et flentes gemb
ceperunt cordis mugitum reddere. et se peccasse
et impie egisse penitentie uocib exclamare. fun
debant q lacrimas amaras. et se xpo uelle crede
re minis uocib resonabant. Te beat Sebastian
iussit eos omis aunculis catenarum exsolui. Post hec
abiit ad beatum Policarpum prim ubi erat causa pse
cutionis occulte. et narrauit ei oma q gesta s. Qui
bus auditis. ses Policarpus pr gras egit do. et una
cum eo uenit ad domum nicostrati pmisceriti. et uidit
turbas credentium salutans eos cum omi gaudio dir.
Beati estis omes q audistis uocem dni mei ihu x dicen
tis. Venite ad me omes qui laborati et onerati es
tis. et ego uos requiescere faciam. Tollite iugum
meum super uos. et discite a me quia mitis sum et hu
milis corde. et inuenietis requiem animab uris.
Jugum enim meum suaue est et onus meum leue. Vos
itaq fres mei quos baptismatis unda diluit et